

[Tinning]

tig dyrt og man ikke sælger noget, så falder arbejdspladserne væk. Det er jo banalt. Nej, det, det handlede om, var, at fru Annelise Gotfredsen sagde: vi vil godt have flere arbejdspladser. Så siger jeg: den alternative energiplan giver flere arbejdspladser og i øvrigt en bedre nationaløkonomi, og derfor synes jeg, at fru Annelise Gotfredsen skulle lade være med at snakke om beskæftigelses-hensyn, men snakke om det, det handler om: det almindelige hensyn til A. P. Møller, erhvervslivet og andre venner, eller også forklare os, hvad det egentlig er, det går ud på.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Som jeg nævnte før, kan dagsordener være intetsigende, eller de kan have et politisk indhold. Det er de politiske partier, der bestemmer, om de får et indhold, det er den politiske vilje, og jeg håber stadig væk, at de radikale har en politisk vilje til at tolke den dagsorden sådan, at den er til gavn for de bevægelser herhjemme, som arbejder imod atomkraft, og som nu her måske – det håber jeg meget stærkt – ser et første skridt bort fra den gennem en energipolitik, der lægger vægt på de tre ting.

Jeg er også glad på sin vis for fru Annelise Gotfredsens holdning nu. Regeringspartierne undlader jo at stemme, og det tyder dog på, at man kan se et budskab i dette om, at det er et signal til en anden energipolitik. Men det afhænger af den politiske vilje hos de partier, som tolker og udlægger i praksis den dagsorden.

Vi vil fra SFs side tolke den aktivt, og vi vil fremsætte forslag på alle 3 punkter, sådan at det får en aktiv udlægning, sådan at vi får det første skridt væk fra at anvende atomkraft i Danmark. Det er det, som jeg håber at de radikale også vil benytte dagsordenen til.

(Kort bemærkning).

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er muligt, hr. Tinning kalder sandheden for banal, og i så fald vil jeg gerne plapre banaliteter ud. Men ingen økonomer, selv de mest uenige, bestrider, at en produceret enhed med en dyr energi er vanskeligere at sælge og der derfor går arbejdspladser tabt.

Og sker det, at man ved hjælp af alternativ energi og ved at fremstille disse ting får nogle flere arbejdspladser, er det ingenlunde givet, at det betyder et totalt tilskud af arbejdspladser. Tværtimod. Hvis den energi, man anvender, er for dyr, vil det betyde et frafald i arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er da enig med hr. Riishøj i, at det handler om den politiske vilje. Derfor har jeg også sagt, at det radikale venstres holdning er uændret gennem disse år til indsatsen over for de områder. Det eneste, jeg siger, er, at denne dagsorden siger ikke noget nyt. Derfor vil vi også stemme for den. Selv om hr. Riishøj prøver at gentage de forskellige ord inde i dagsordenen, kommer der jo ikke meget mere konkret ud af det.

Så vil jeg godt sige, at selvfølgelig var naturgassen vel et skridt væk fra a-kraften. Jeg er sådan set enig i, at i den forstand kan en satsning på de her områder, som vi gør i disse år, selvfølgelig være en slags vej væk fra a-kraften, men den mest effektive vej væk fra a-kraften, hvis man skulle tage bare et lille bitte skridt i dag, var trods alt den dagsorden, jeg formulerede og ikke fremsatte, fordi der er enkelte partier blandt dem, der stiller dagsordenen, der ikke er modne til at tage den dagsorden.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det skal blive den sidste korte bemærkning i diskussionen med fru Annelise Gotfredsen. Den drejer sig jo ikke om – og det var det, jeg mente med, at det var banalt – at hvis noget er meget dyrt og ikke kan sælges, så bliver man nok nødt til at fyre nogle folk på en eller anden given virksomhed, det er jeg enig med fru Annelise Gotfredsen i, og det behøver vi ikke at diskutere.

Nej, det, vi snakkede om, var energipolitik og energiplanlægning, og det, vi snakkede om, var en form for energiplanlægning, der giver en så høj beskæftigelse som muligt, fordi vi har en regering, der siger, at den godt vil spare, og fordi vi har en regering, der siger, at den godt vil bringe orden i økonomien, og fordi vi har en regering, der siger, at